

מעשה נורא מה שהי' אצל הרב הקדוש הגאון מרן לוי יצחק זצ"ל [זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא] בליל שבועות שזכה לראות מראה השכינה כדמות אשה.

כמו שהי' להרב רבנו אברהם תלמיד מרן האר"י [רבי יצחק בן שלמה לוריא]. פעם אחת אמר לו מרן האר"י: "דע כי שלמו ימיו והגיעו ימיו למות, אם לא שתעשה תקנה שתלך לירושלים, ושם תלך ותתפלל לפני כותל מערבי ותזכה לראות השכינה." והלך שם ובתוך הבכי נרדם וראה על גבי הכותל צורה דוגמת אשה מלובשת שחורים, והי' החסיד צועק ובוכה בבכי גדול: "אוי לי שראיתי בכך!" עד שנתעלף. פעם אחרת וירדם ואח"כ [ואחר כך] ראה שבאה אליו השכינה צורת דוגמת אשה מקושטת בבגדים נאים מאירה מאוד ואמרה: "התנחם, בְּנֵי אברהם: 'ושבו בנים לגבולם'." וזכה שנתוסף לו כ"ב שנים:

מעשה נורא מה שהי' אצל הרב הקדוש הגאון מרן לוי יצחק זצ"ל בליל שבועות שזכה לראות מראה השכינה כדמות אשה.

כמו שכי' להרב רבנו אברהם תלמיד מרן האר"י פעם אחת אמר לו מרן האר"י דע כי שלמו ימיו וכגיעו ימיו למות אם לא שתעשה תקנה שתלך לירושלים ושם תלך ותתפלל לפני כותל מערבי ותזכה לראות השכינה וכלך שם ונחוך בבכי נרדם וראה על גבי הכותל צורה דוגמת אשה מלובשת שחורים וכי' חסיד צועק ובוכה בבכי גדול אוי לי שראיתי בכך עד שנתעלף פעם אחרת וירדם ואח"כ ראה שבאה אליו השכינה צורת דוגמת אשה מקושטת בבגדים נאים מאירה מאוד ואמרה כהנחם פני אברהם ושבו בנים לגבולם וזכה שנתוסף לו כ"ב שנים:

לראות השכינה." והלך שם ובתוך הבכי נרדם וראה על גבי הכותל צורה דוגמת אשה מלובשת שחורים, והי' החסיד צועק ובוכה בבכי גדול: "אוי לי שראיתי בכך!" עד שנתעלף. פעם אחרת וירדם ואח"כ [ואחר כך] ראה שבאה אליו השכינה צורת דוגמת אשה מקושטת בבגדים נאים מאירה מאוד ואמרה: "התנחם, בְּנֵי אברהם: 'ושבו בנים לגבולם'." וזכה שנתוסף לו כ"ב שנים:

וכן מה שמבואר בספר חזיונות למרן הרח"ו [הרבי חיים ויטאל]: "והנה אשה חשובה והיא יפה כשמש נצבת לנגדי ותאמר: 'מה לך פה חיים בְּנִי בוכה? ואני שמעתי בכייתך ובאתי לעזרתך'. ותפשוט ידה, ואקרא אל האשה: 'אמי אמי עזרני'. ואראה את השי"ת [השם יתברך] יושב על כסא עתיק יומין וזקנו לבנה כשלג מהודר עד אין תכלית. וישלח את ידו ויחזק בימיני ויאמר לי: "חיים, בְּנִי." עי"ש [עיין שם] באורד [=באריכות]:

וכך ה' המעשה אצל הצדיק מברדיטשוב שבא לעיר דיקלא בעשרים בעומר ובא לשם באישון לילה ואפילה. ולא ה' מי שיאסוף אותו לביתו עד שבא בורסקי אחד והכניס אותו לביתו ורצה להתפלל מעריב ולספור ספירת העומר ולא יכול שם. והלך לבהמ"ד [לבית המדרש] ביחודי, והתפלל וספר עד אחר חצות לילה. והבין מזה הענין ירידות השכינה בגלות וצער, בעמדה בשוק של בורסקי, ובכה הרבה בכיות מתוך עומק הלב על צער השכינה, ומרוב צער ובכי נתעלף וירדם. וראה במראה אור וזיו וזוהר גדול שה' אור כזה מכהה גלגל

ובן מה שמבואר בספר חזיונות למרן הרח"ו וזכה אש חשוך וסוף יפה כשמש נצבת לנגדי ותאמר מה לך פה חיים בני בוכה ואני שמעתי בכייתך ובאתי לעזרתך ותפשוט ידה ואקרא אל האשה אמי אמי עזרני ואראה את השי"ת יושב על כסא עתיק יומין וזקנו לבנה כשלג מהודר עד אין תכלית וישלח את ידו ויחזק בימיני ויאמר לי חיים בני עי"ש באורד:

ובן ה' המעשה אצל הצדיק מברדיטשוב שבא לעיר דיקלא בעשרים בעומר ובא לשם באישון לילה ואפילה ולא ה' מי שיאסוף אותו לביתו עד שבא בורסקי אחד והכניס אותו לביתו ורצה להתפלל מעריב ולספור ספירת העומר ולא יכול שם והלך לבדו ביחודי והתפלל וספר עד אחר חצות לילה והבין מזה הענין ירידות השכינה בגלות וצער בעמדה בשוק של בורסקי. ובכה הרבה בכיות מתוך עומק הלב על צער השכינה ומרוב צער ובכי נתעלף וירדם וראה במראה אור וזיו וזוהר גדול שה' אור כזה מכהה גלגל חמה בדמות וכו' מקושטת בעשרים וארבע קישוטין וכל קישוט ה' מזהיר בזיו שאור השמש חשך ממש נגדו בכמה מיני זוהר וזוהר לא יכלו הרעיון הגשמי כל כך ואמר חזק בני חזק וכו' וה' מלמעלה על שאינו זוכה לראות אלא אחוריים ולא זכה לקבל פני השכינה וכשיצו לו כרי אתה בחיים וכתוב לא יראני האדם וחי' וה' מספר וכולך בזה"ל זוהר כזה ממש זכיתי לראות בר"ה אצל מורי שחל יום ראשון בשבת וביום השני לא ה' מורי ורבי יכול לתקוע. ועמד מורי להתפלל מנחה ותפלות מנחה של חזק וכו'. וכתבתי זאת הלכתי ממקומי ועמדתי אצל החלון קרוב למקום מורי להסתכל שם ואחר התפלה ה' דרך מורי לילך מעט אנה ואנה וגם להסתכל פניו מן הכותל ראיתי על פניו זיו וזוהר והדר כמראה הקשת של מעלה בגוונין נהירין ונפל עלי פחד ורעדה. ונפילתי לאחורי והחזיקו בי בני אדם שלא אפול ולא ידעו הסיבה. וכשראה מורי את הרעדה שלי החזיר את פניו לכותל וסמך ראשו על הכותל שנים או שלשה רגעים והחזיר את פניו ולא ראיתי עוד

חמה בדמות וכו' מקושטת בעשרים וארבע קישוטין וכל קישוט ה' מזהיר בזיו שאור השמש חשך ממש נגדו, בכמה מיני זוהר וזוהר, לא יכלו הרעיון הגשמי כל כך, ואמרה: "חזק, בני, חזק וכו'." וה' מצטער על שאינו זוכה לראות אלא אחוריים ולא זכה לקבל פני השכינה. והשיבו לו: "הרי אתה בחיים וכתוב: 'לא יראני האדם וחי'." וה' מספר והולך בזה"ל [בזה הלשון]: "וזהר כזה ממש זכיתי לראות בר"ה [בראש השנה] אצל מורי, שחל יום ראשון בשבת וביום השני לא ה' מורי ורבי יכול לתקוע. ועמד מורי להתפלל מנחה ותפלות מנחה של חזק וכו'. וכתבתי זאת הלכתי ממקומי ועמדתי אצל החלון קרוב למקום מורי להתפלל שם. ואחר התפלה ה' דרך מורי לילך מעט אנה ואנה וגם להסתכל פניו מן הכותל ראיתי על פניו זיו וזוהר והדר כמראה הקשת של מעלה בגוונין נהירין ונפל עלי פחד ורעדה. ונפילתי לאחורי והחזיקו בי בני אדם שלא אפול ולא ידעו הסיבה. וכשראה מורי את הרעדה שלי החזיר את פניו לכותל וסמך ראשו על הכותל שנים או שלשה רגעים והחזיר את פניו ולא ראיתי עוד

שום דבר. וה' מספר והולך שגם בעת פטירת מורי הרגשתי וראיתי זיו וזוהר כזה עליו ומזה זכיתי שהשגתי תורתו:

וכן ה' מעשה שהגאון הקדוש רבי יעקב שמשון משיפטיווקע כשה' בארץ הקדושה, ראה השכינה בדמיונו דמות אשה בוכה ומצטערת על בעל נעוריה, שה' לה בעל ומת. והקיץ משנתו ואמר לחבריו: "אין בעולם כעת מי שיה' בעלה דמטרונתא חיה הקדוש רבי פנחס מקארץ, ובוודאי נסתלק בלילה ההוא." וקרע ובירך ובכה הרבה בכיות, שה' רבו. ואחר זמן נודע שנתאמתו הדברים אלו ומכוון באותו הלילה והוא פלא:

שום דבר. וה' מספר והולך שגם בעת פטירת מורי הרגשתי וראיתי זיו וזוהר כזה עליו ומזה זכיתי שהשגתי תורתו:

שום דבר. וה' מספר והולך שגם בעת פטירת מורי הרגשתי וראיתי זיו וזוהר כזה עליו ומזה זכיתי שהשגתי תורתו:

וכן ה' מעשה שהגאון הקדוש רבי יעקב שמשון משיפטיווקע כשה' בארץ הקדושה, ראה השכינה בדמיונו דמות אשה בוכה ומצטערת על בעל נעוריה, שה' לה בעל ומת. והקיץ משנתו ואמר לחבריו: "אין בעולם כעת מי שיה' בעלה דמטרונתא חיה הקדוש רבי פנחס מקארץ, ובוודאי נסתלק בלילה ההוא." וקרע ובירך ובכה הרבה בכיות, שה' רבו. ואחר זמן נודע שנתאמתו הדברים אלו ומכוון באותו הלילה והוא פלא:

שום דבר. וה' מספר והולך שגם בעת פטירת מורי הרגשתי וראיתי זיו וזוהר כזה עליו ומזה זכיתי שהשגתי תורתו: